

תת"ע 4055/06 - מדינת ישראל נגד סטניסלב קושצ'יב

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

תת"ע 4055-06-19 מדינת ישראל נ' סטניסלב קושצ'יב
לפני כבוד השופט שרת קריספין

בעניין: מדינת ישראל
ע"י ב"כ עוז בר און
המאשימה
נגד
סטניסלב קושצ'יב
הנאשם

הכרעת דין

בנוגד הנאשם נרשמה, ביום 25.3.19, הودעת תשלום קנס בגין נסיעה שלא בכביש (להלן - הדוח), עבירה על תקנה 33(א) לתקנות התעבורה.

הנאשם כפר באישום המויחס לו וטען: "זה נכון, גם אמרתי לשוטר שאני יודע שעשית עבירה, אבל זו הייתה עבירה כדי למנוע תאונה. זה כביש קצר מ- 3 ל- 2, בן אדם מבוגר לא שם לב הוצאה אותו לשול. צפרתי לו, הוא לא ראה אותי. אני לא הבנתי מה הוא רשם, ביקשתי שיתרגם לי מה שהוא רשום, אז הוא רשם שאינו מסרב לחתום".

ביום 18.11.19, נשמעו הראיות בתיק שבנדון.

מטעם המאשימה, העיד רס"ב רביב דניסמן, עורך הדוח והוגש הדוח, שסומן ת/1.

מטעם ההגנה, העיד הנאשם בלבד.

ע"פ גרטת המאשימה, ביום 25.3.19, בסמוך לשעה 13:09, נהג הנאשם ברכב בנתיב הימני בכביש שירות המקביל לכביש 4, לכיוון אוניברסיטת בר אילן ובהגיעו בסמוך למחלף עם כביש 471, נצפה על ידי עד התביעה כאשר, בשלב בו מתמצאים שני נתיבי נסיעה, לרבות זה בו נסע הנאשם, נצמד הנאשם לרכב שנסע לפניו וגורם לו לסתות שמאלה ולבלום ובהמשך, סטה הנאשם ימינה, לעבר של ימין ועוקף מספר kali רכב שנסעו לפניו, עד שהשוטר הורה לו לעצור את רכבו.

עמוד 1

כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין - verdicts.co.il

העד הסביר לנאים את מהות העבירה ורשם מפיו את הדברים הבאים: "הוא הוציא אותו מהנתיב" ולאחר שהעד הסביר לו Ci יכול היה להאט ולהשתלב מאחוריו הרכב האמור, אמר הנאשם "אתה צודק" ובמהמשך טען "לא ירדתי לשולים לגמר".

בחקירתו הנגדית, מסר העד כי הנאשם נצמד מימין לרכב שנסע לשמאלו, הגע במקביל אליו, גرم לו לבلوم ולסתות שמאלה ואז סטה ימינה לשול ועקב שני כלי רכב, כל זאת, כאשר יכול היה לבلوم ולחזור לנטיב, אם אכן הרכב הנוסע מנע ממנו להמשיך בנטיבו.

עוד מסר העד, כי הנאשם צירף היה לשומר מרחק מהרכב שלפניו ולהבחין בכך שמספר הנתיבים מצטמצם.

על פי גרסת הנאשם, הוא נהג כאמור וכאשר הגיעו לתוךו, הרכב לשמאלו סטה לעברו ולא היה אפשרתו לבلوم, בגין רכב שנצמד אליו מאחור ולכן, נאלץ לסתות לשול, תחילתה עם שני גלגלים ימנים בלבד ובמהמשך, עקב וחזר לנטיבו. לטענתו, נהג כך על מנת למנוע תאונה.

דין והכרעה

לאחר שבחניתי גרסאות הצדדים, הריאות שהוגשו מטעם ושמעתי עדויותיהם, השתקונית במידה הנדרשת במשפט פלילי כי הנאשם עבר את העבירה המוחשית לו בכתב האישום וזאת מהニומוקים הבאים:

1. עד התביעה תיעד באופן מפורט את נסיבות ביצוע העבירה, תוך התיחסות לכל רכיביה ולבוגדות הרלוונטיות לאיום. יודגש, כי אין למעשה מחלוקת עובדתית בין הצדדים וה הנאשם מודה כי סטה לעבר שול ימין ונסע בו כברת דרך מסיימת.

2. עד התביעה הסביר בדו"ח ובמהלך חקירתו הנגדית, כיצד היה על הנאשם לנוהג, בנסיבות המקורה ועדותיו הייתה עניינית ועשתה עלי רושם אמין.

3. גרסת הנאשם, מайдך, לא עשתה רושם אמין. הנאשם טען כי נאלץ לסתות לשול, אך לא שוכנعني כי היו פניו הדברים ועדיפה בעיני גרסת העד, לפיה, יכול היה הנאשם להאט מהירות נסיעתו ולאחר מכן לרכב משמאלו, להשתלב לפניו, במיזוג הנתיבים. נראה כי הנאשם בחר לנוהג באופן ברינוי, לא להאט ולא לאפשר השתלבות של רכב נוסף כמו כן, בחר לעקבו כל רכב, דרכו שול ימין.

4. הנאשם לא הסביר מדוע לא התאים אופן נהיגתו להטזגות הנתיבים, מבעוד מועד ומשמעותו עצמו במקביל לרכב נוסף, גرم לו לסתות שמאלה ולבлом.

לאור כל האמור לעיל, ולאחר ששבתי והזהרתי עצמי, שכן עדות ייחודית הוצגה בפני במסגרת פרשת התביעה, הנהני קובעת כאמור, כי הנאשם עבר עבירה כמיוחס לו בכתב האישום שבנדן.

זכות ערעור כחוק.

ניתנה היום, כ' כסלו תש"פ, 18 דצמבר 2019, במעמד הצדדים